

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacția și Administrația

— PLAU LIBERTĂȚII BRAȘOV. —

TELEFON 226.

Abonament anual 800 lei.

Pentru străinătate 800 lei.

Anunțuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Barițiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuși, cetățene, și pentru
tine, la libertate, legalitate și cinste.

Moșiunea dela Ploești.

„Cetățenii prahoveni adunați, astăzi Duminecă, 19 Februarie, la marea întrunire din Ploești, convocată de Partidul Național Tărănesc:

Ascultând cuvântările fruntașilor Național Tărănești cu privire la situația politică generală și la stările de mizerie economică și destrămare morală cari primejduesc existența unității naționale:

Convinsi că o schimbare grabnică de regim și de metode de guvernare se impune ca o măsură supremă de salvare a țării.

Se declară solidară cu campania de răsturnare începută de Partidul Național Tărănesc și își manifestă cu hotărîre voința nestrămutată de luptă.

Cer Inaltei Regențe să pună capăt actualei crize înălțurând imediat dela cârma statului guvernul provizoriu și uzurpator al d-lui Vintilă Brătianu, dizolvând parlamentul și convocând corpul electoral sub un guvern Iuliu Maniu, singura formațiune capabilă să prezideze alegeri libere și să normalizeze o viață politică și economică a țării.

Standardizarea Cerealelor

de prof. I. G. Munteanu.

Acum patruzeci de ani la cur-surile de merceologie și tehnologie dela Institutul Superior de comerțiu din Anvers, cerealele noastre — în special grăul — figurau în ultima categorie din cauza prea multor necurătenii ce cuprindeau. Probele luate din sositile în marele port belgier, erau pline de praful și de gunoaie.

Însă cu privire la compoziția bobului, profesorul adăuga că grăul românesc este unul din cele mai bune din lume, fiind foarte bogat în gluten.

Mai târziu întemeindu-se do-curile dela Galați, Brăila și Constanța, grânele noastre au început a fi curățite și procentul de corpuri streine și necurătenii a scăzut până la 2 și 3 la sută.

Acum 24 de ani uniunea comercială și industrială din Galați, dimpreună cu asociația comercianților din Brăila, a studiat destinația curățitului cerealelor noastre în vederea întocmirii de tipuri — standarde — pentru export.

Subsemnatul în calitate de secretar general al Uniunii, am avut ocazia să discut amănunțit această chestiune cu regretatul Sigismundo Mendl, vice-prezidentul Uniunii din Galați, unul dintre cei mai mari exportatori, și cel mai priceput negustor de cereale din România de pe vremea aceea. Sig Mendl era de părere că standardizarea nu se poate înfăptui din cauza prea multor varietăți de grău ce avem, din cauza lipsei de specialiști capabili și din cauza prea marilor cheltuieli ce se cer.

Incerările făcute după aceea pentru clasificarea cerealelor au fost părăsite.

Acum standardizarea este din nou la ordinea zilei, pentru că, în urma reformei agrare, calitatea grânelor noastre a dat înapoi.

Praful și corpurile streine din ele se ridică pentru grău până la șase sau șapte la sută, pentru orz până la zece și chiar cincisprezece la sută. Astfel gră-

nele noastre s'au depreciat pe marile piețe apusene și suntem în pericol de a pierde debușurile pentru cea mai însemnată ramură de economie națională.

Ministerul agriculturii a pregătit un proiect de lege pentru clasarea cerealelor, grău, secară, orz și ovăș, — deocamdată pentru cele destinate exportului.

Proiectul prevede, la început, stabilimente de clasare și magazii de conservare numai în porturi și stețiunile de frontieră. Cerealele nu se vor putea exporta de alt pe baza unui certificat de clasare, eliberat după normele prevăzute de lege.

Acest proiect este criticat de toți specialiștii și a fost respins de asociația exportatorilor de cereale și de majoritatea camerelor de comerțiu, întucât prin el se urmărește rezolvarea unei întregi serii de cesiuni, can ar trebui tratate separat, și intrucât momentul pentru introducerea clasificărei este rău ales. Pe altă parte acum nu dispunem

de capitalurile necesare pentru investițiuni nouă, producția nu este pregătită pentru clasificare, iar mijloacele de transport nu sunt organizate pentru a putea garanta sosirea și toate riscurile până la porturi. Aplicarea standardizării, așa cum o prevede proiectul, ar da naștere la greutăți și la cheltuieli prea mari asupra mărfii.

Comercianții și agricultorii arată că clasificarea grânelor nu se poate înfăptui cu succes decât când vom avea magaziile cuvenite (silosurile), stabilite la locurile de producție, unde să se poată face controlul chiar de către producători. În cazul contrar, producătorii, mai ales cei mici, vor fi exploatați, fiindcă ei nu se pot transporta la punctul de export. Iar warantarea cerealelor pretinde neapărat existența silozurilor. Numai așa se poate profita de credit ieftin.

Dacă este vorba de îmbunătățirea calității și de clasificare, atunci trebuie să începem cu producția, cu alegerea semințelor și cu mașinile de curățit la origine. Fiecare prefectură să comande prin minister mașini de curățit cu mână și să le împartă la sate. Să se curețe sămânța. Recolta dobândită să fie la rândul ei curățită și numai după aceea să fie trimisă în oboare spre vânzare. În oboare să nu se primescă decât marfa curățită. În chipul acesta s'ar dobândi marfă bună pentru export și manipularea nu ar apăsa cu suprataxe prețurile.

Proiectul ministerului mai prevede înființarea unei sau mai multor întreprinderi de înmagazinarea cerealelor și produselor agricole, în conformitate cu legea comercializării.

Agricultorii și negustorii se tem că o asemenea întreprindere va fi întemeiată de o anumită grupă de liberali speculanți, ajutați de stat, în scopul de a monopoliza în folosul lor clasificarea, warantarea și întregul negoț de cereale.

Galați, 20 Februarie.

Despre cooperație.

de I. Podea.

Cooperația e aproape tot atât de vechie ca și omul. Om cu om a cooperat de când există societate organizată. Viața, cu multele ei năcazuri a învățat pe cei dedemult cum ne învață și pe noi, că doi inși fac un lucru mai ușor decât unul; zece mai iute decât doi; iar o sute, fac lucruri pe cari unul singur, nu le poate nici odată, oricât s'ar trudi.

Ce înseamnă dar a coopera? Ce înseamnă o societate de cooperare, sau, o cooperativă? Ce înseamnă cooperativ?

A coopera înseamnă, a conlucra, a munci împreună pentru ajungerea unui anumit scop. Când doi, trei, o sută, două sute, ori mai mulți inși fac un lucru comun, din care toți trag anumite foloase, înseamnă că ei cooperează.

Dacă mai mulți inși se leagă prin un contract sau statute pentru o acțiune comună, ei formează o societate de cooperare, sau o cooperativă. Cineva, făcând parte dintr'o asemenea societate, este un cooperativ.

O cooperativă este deci o tovarășie a mai multor inși, cari urmăresc un scop comun și vor să-l ajungă prin luptă și muncă comună.

La baza fiecărei societăți cooperative stă interesul celor asociați. Acest interes poate fi: sau un profit mai mare în timp mai scurt cu muncă mai ușoară, sau o cruțare. Astfel și societățile de cooperare le împărțim în două grupe: în cooperative de profit și în cooperative de cruțare sau economii.

Cooperativele de profit, se împart iarăși în alte două grupe: Când cei asociați urmăresc un profit prin propria lor muncă, cooperativa lor este o cooperativă muncitorească de profit. Iar când cooperativii urmăresc un profit prin exploatarea muncii altora, societatea lor este o cooperativă de speculă sau exploatare.

Avem deci trei feluri de cooperative:

- I. Cooperative de speculă sau exploatare,
- II. Cooperative muncitorești de profit,
- III. Cooperative de cruțare sau economii.

I. Cooperativele de speculă sau exploatare.

Sunt oameni cu prindere bună: cămătari, fabricanți, meseriași și comercianți cari, urmând unor vechi tradiții, își fac afacerile lor, singuri, fără a se asocia cu alții. Unul dă bani cu dobândă, altul conduce o prăvălie a lui, al treilea o fabrică a lui, al patrulea un atelier al lui, etc.

În țările civilizate, acest sistem de credit, industrie și comerț merge spre sfârșite și în unele s'a stins cu totul. Acolo industriașii, meseriași, comercianții și cămătarii, s'au asociat și se asociază, formând întreprinderi mari și întemeind instituții de credit și bănci, cu capitaluri enorme. Aceste asociații — indiferent de numirea ce li se dă — nu sunt altceva decât cooperativele oamenilor cari dispun de capital. Iar scopul pentru care se asociază ei este: un câștig sau profit mai mare cu muncă mai ușoară, ori, chiar fără nici-o muncă.

În întreprinderile mari, fie comerciale, industriale, sau de credit, nu muncesc și nu produc însă cei asociați. Profitul asociațiilor este rezultatul muncii altora. Pentru aceasta, sub orice nume și firmă s'ar ascunde, ele rămân ce de fapt sunt: cooperative sau asociații de speculă și exploatare. Orice întreprindere în care profitul nu se împarte între producători e o întreprindere de exploatare.

II. Cooperative muncitorești de profit.

Cooperativele muncitorești de profit se deosebesc de cele de exploatare și de speculă prin faptul că, asociații muncesc ei. Profitul ce rezultă din o muncă colectivă se împarte între cei ce produc acel profit.

Mai mulți meseriași se asociază pentru a munci împreună într'unul și același atelier. Ei formează o cooperativă de producție cu scop de profit. Prin asociere, natural, ajung la un profit mai mare decât în cazul când fiecare lucrează de capul lui. În loc de douăzeci de ateliere ei vor avea numai unul, dar mare aerisit, luminat, igienic. În loc de douăzeci de chirii mici ei vor plăti numai o chirie, la tot cazul mai mare, dar în nici un caz nu va întrece chiria a cinci sau cel mult zece ateliere mici. Ei vor comanda materialul necesar meseriei lor în comun, în mare și mai ieftin. Ei vor putea produce mai mult în asociație decât lucrând singuratici, și își pot valoriza produsele lor mai bine. Asociația cooperativă le asigură atâtea avantajii și un profit destul de mare. Intrucât însă profitul se împarte între ei, între cei ce muncesc, cooperativa lor nu e o cooperativă de speculă și exploatare ci o cooperativă de profit muncitorească.

La cooperativele de exploatare, asociații, adesea, n'au nici un amestec. Uneori ei nici nu trăiesc în orașul sau în țara unde funcționează cooperativa și, tot ce fac e, că odată ori de două ori la an își ridică părțile de profit, din un profit care este produsul muncii altora. La cooperativele muncitorești de profit, fie odată, fie de mai multe ori la an, profitul îl ridică cei ce formează cooperativa. Acest profit nu este deci altceva decât răsplata unei munci.

O cooperativă de profit, pot înființa muncitori de orice bransă, de orice categorie: mășari, papucari, pielari, fierari, agricultori, pescari, crescători de vite etc. Accentuăm însă încă odată, că asociațiile acestora cad în grupa cooperativelelor muncitorești de profit numai atâtea vreme cât profitul se împarte între asociații cari muncesc. Îndată ce o cooperativă angajează puteri de muncă cari nu participă la profit în proporție cu producția lor, societatea se clasează în grupa cooperativelelor de speculă.

Noi avem o mulțime de cooperative de speculă și exploatare. Aceasta, la urma urmelor nu e mare mirare, dar e de mirat că statul le încurajează — fenomen care până azi nu s'a văzut la nici un popor, în nici o țară.

Avem cooperative pentru exploatare de păduri; dar societarii sau cooperativii nu pun mâna pe săcure, nu ridică un fir de lemn, adesea nici nu știu unde e și cât e de mare pădurea din care așteaptă să realizeze un profit.

Tot așa avem cooperative de pescării, cu cooperativii cari nici nu cunosc soiurile de pește, nici uneltele de pescuit.

Și mai avem și alte soiuri de cooperative cu societarii cari n'au idee de lucrarea menită să fie făcută de cooperativii.

Toate acestea sunt, pur și simplu cooperative de speculă și exploatare.

— Va urma —

